

Odébb tolják és cölöpökre emelik a makói hidat

Az autóbusszforgalmat november 23-tól átszállással bonyolítják le

Makón a közúti hidat cölöpökre emelik át a tartópillérekről, hogy megkezdődjenek a hídépítők, s a nyomáspórák elvégzése után a 120 méter hosszú hídszerkezet „útra” készítették elő.

Vörös József építészvezető elmondta, hogy a nagy munka november 23-án reggel kezdődik. Ettől az időtől kezdve megszűnik a forgalom, s előreláthatóan csak december 10-én lesz használható újból a cölöpre át-emelt régi hídszerkezet.

A pilléreken nyugvó hídról először az útburkolatot távolítják el. November 25-én hidraulikus szerkezetekkel megemelik az egész hidat, s csőrőlökkel három napig vontatják majd a mintegy 20 méter távolságra levő cölöpdőre. Azért van ilyen hosszú időre szükség, hogy a hídszerkezet károsodás nélkül vészelve át az „utazást”, s közben a szakemberek elvégezhesék a szükséges mérési munkákat és nyomáspórákat.

A közúti forgalom a KPM Közúti Igazgatóságának tájékoztatója szerint 1972. no-

vember 23-án 0 órától szünetel. A híd lezárása alatt a közúti forgalom a Szeged—Hódmezővásárhely—Maroslele—Makó terelőúton bonyolódik le. Lehetőség nyílik azonban arra, hogy a Makó körüli falvakból ne kelljen kerülővel utazni a városba. A 10. számú Volán a menetrend szerinti autóbusszforgalmat átszállással bonyolítja le. A Szeged felől Makóra tartó autóbusszok utasai a kiszombori hídfőnél leszállnak, majd a vasúti hídon gyalog mennek át a Maros makói hídfőjére. Ott autóbusszok várják az érkezőket, s továbbszállítják őket Makóra, a továbbutazókat pedig Pitvarosra, Tótkomlóra, Gyulára. A vasúti forgalom zavartalan marad.

A hídépítők elmondották többek között azt is, hogy ha a munkák a tervezettnél hamarabb befejeződnek, úgy a közúti forgalom már december 10-e előtt ismét megindulhat a cölöpökre át-emelt hídon. Előreláthatóan két évig tart majd az új acélszerkezetű híd felépítése, s addig a cölöphídon közlekednek majd a 43-as főközlekedési út használói.

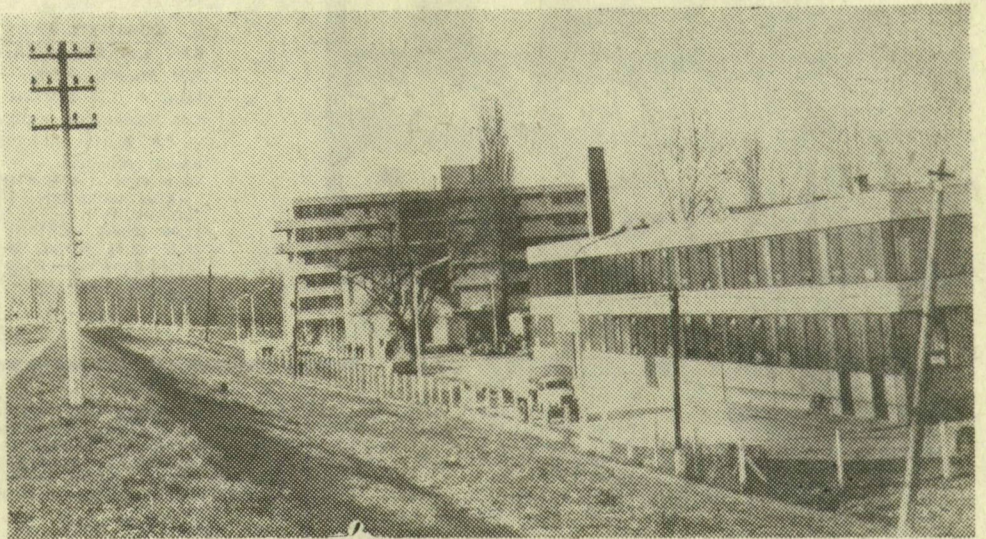
KGST-megbeszélés Budapesten

November 21–25. között nyolc szocialista ország miniszteri küldöttségének részvételével Budapesten tartja 18. ülését a KGST élelmiszeripari állandó bizottsága. Az ülészakon megvitatják a tagállamok az élelmiszeripar egyes ágazatainak 1985-ig szóló fejlesztési prognózisát, javaslatokat készítenek néhány fontos élelmiszer gyártásának, értékesítésének fejlesztésére, s meghatározzák egyes enzimek készítmények gyártásának és kooperációját.

Stúdióberendezések az NSZK-ba

Értékes együttműködési megállapodás született a közelmúltban az Elektromex Külkereskedelmi Vállalat és a Bosch konzernhez tartozó Fernsch GMBH között. A megállapodás értelmében a fekete-fehér és színes tv-stúdió gyártásában hírneves nyugatnémet cég magyar gyártmányú hangfrekvenciás berendezések kiegészített stúdióberendezésekkel és magyar stúdiófelszerelésekkel jelentkezik a piacon.

A nyugatnémet cég már az általa gyártott tv-közvetítő kocsiba és stúdióba is épített be az elektroakusztikai gyárban készült hangosító berendezést.

A hűség szimbóluma

A vízügyi szolgálatban eltöltött 25 évi munka után arany pecsétgyűrűt adományozott az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság 55 fizikai és szellemi dolgozójának. Közöttük van Dobi László, a tápéi gépészeti üzem vezetője is, aki több mint ötszázadmagával, mérnökökkel, üzemvezetőkkel, művezetőkkel, technikusokkal, különböző szakmunkásokkal, kubitokkal, gépkezelőkkel és sok más kétkézi dolgozóval irányítja az igazgatóság legnagyobb termelőüzemét. A fogalmazás nem pontatlan: velük együtt irányít, vezet.

KÖZÖS AKARATBAN

— Nincs ebben semmi csodálatos, rendkívüli — mondja Dobi László. — Szóbeli ért az ember. Még pontosabban szólva: nálunk a munkapodoknál kezdődik a demokrácia és folytatódik az üzem-ágakon belül, és közös akaratban találkozik a termelésben, a gazdálkodásban. Az egyének életében pedig a jobb munkakörülményekben, a boldogulás elérésében.

Mosolygva szótárja kezét, jelezve, hogy szabad utat enged szavai hitelnek utána. Menjek és érdeklődjem a munkahelyi bizottságoknál például arról, hogy elsősorban kik döntenek fizetésemelésről, jutalmazásokról; hogy nyitva áll-e az ajtó bárki előtt is, akinek szorító problémáját nem tudták vagy nem akarták megoldani közvetlen munkahelyén. Nem mozdulok utána, hanem szavainak. Nézem irodája falán az üzemét dicsérő, elismerő oklevelek sorát. Észreveszi és elhárítja magától a gondolatot, hogy azokat csak neki tulajdonítsam.

— Ne higgye, hogy körülbástyáztam magam velük.

Nemcsak az én munkám, személyes érdemem van bennük. Eppen ezért, olyan falra, teremben kellene kiállítani ezeket, ahol mindig és mindenki büszke lehet rájuk. Fölfoghatnám ezt kötelező szerénységnek is, ha nem tudnám másoktól, hogy Dobi László kétszer részesült már kormánykitüntetésben, négyszeres Kiváló Dolgozó; háromszorosan a Vizgázalkodás Kiváló Dolgozója, és négy Arvízvédelmi Emlékérem tulajdonosa. Szerénység ide, szerénység oda: ezeket az elismeréseket sosem szórták csak úgy, mindig dolgozni kellett értük keményen. Mindenféle szakmát, mesterséget meg lehet tanulni jól, mégjobban, kitűnően. És vezetni?

TÖRETTLEN ÚT

Dobi László annak idején vizimesteri iskolát végzett, amely megfelel a mai technikumnak. Az ő nagy iskolája, egyeteme —, hogy ma mérnököket is irányít — 1946-ban Sarkadon kezdődött, az akkori Fekete-körösi víz-társulatnál, ahol kinevezés nélkül műszaki napidíjas volt. Kilátástalan egzisztencia, bizonytalan megélhetés máriól-holnapra: ezt jelentette akkor a napidíjasság. Csak az államosítás hozott fordulatot Dobi László életében is, s akkortól kezdve vált útja töretlen eggyessé.

— Töretlen? Tényleg az volt — teszi hozzá. — Amikor a vízügyi igazgatóság szolgálatába léptem, kicsit szorongtam, mint mindenki szokott az új helyen, új környezetben. Rögtön bevágott egy belvízvédekezés végig a Tiszán, amely igencsak próbára tett bennünket. Ekkor kaptam a Munka Érdemrend bronz fokozatát, amely meg-

erősített hitemben, abban, hogy amit addig és akkor végeztem, az jó volt, érdemes, eredményes. A munkában kialakult megértő kapcsolatok, viszonylatok hozták hozzáam közel munkatársaim és ez vitt hozzájuk is emberközelségbe.

Nagy dolog mindig frissen, késznek lenni az emberek megismerésének befogadására. Innen és ebből származtatja vezetői gyakorlatát Dobi László is? Aki beszél vele, nyitott könyvnek látja. Először akkor találkozom vele, amikor ünnepi ruhát öltve a vendégeket fogadta és üdvözölte az új gépészeti üzem felavatásakor. A megilletődöttség hangján beszélt, de egyszerűen, érthetően, ahogy a szíves házigazda fogadja vendégeit. Hétköznap simlis borsapkát hord, fehér garbót, düftin zakót, amely itt-ott fényes az olajtól. Mikor, miképpen old meg munkahelyi és emberi problémákat, amikor tudják róla, hogy sok minden függ tőle?

— Könnyű megoldás valakire is ráfogni és abban a hiszemben hagyni — találja ki gondolatát —, hogy arrogáns, morózus, nagykepi, cinikus, hatalmi mániákus, hangoskodó és ebből következően valahol rosszul dolgozik. Senki sem születik ilyen tulajdonságokkal, s főleg nem válik ilyennek egyik napról a másikra. Ha az embert akarom látni, akkor meg kell tudnom e megnyilvánulások okát. Ha nem az illetőtől, akkor másoktól, másoktól, hogy segíteni tudjunk rajta.

CSAK FELE-LŐSÉGGEL

Kicsit megáll, aztán hozzáteszi még: — Úgy vettem észre, hogy akikkel dolgoztam és dolgozom, szerettem és szeretnek velem lenni. Feletteseim megbecsülnek mint mérnököt, pedig csak szerettem volna egyetemre jutni.

Kétszeres Élvezem és a Szocialista Munka Üzeme a tápéi gépészet, amely a természetben, a szállításban, az ár-és belvízvédelemben, az öntözéses gazdálkodás fejlesztésében szíve az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóságnak. Mit mondanak a számok? Adtak a földeknek az idén 170 millió köbméter vizet a folyókból. A gépekkel megmozgattak 1 millió 700 ezer köbméter földet. Elszállítottak 200 ezer tonna súlyt 2 millió 100 ezer kilométeren. Évi 60 milliós tervüket teljesítik idén is. Gratulálhatunk, Dobi László elvtárs? Pardon! Politikai hűségét egész életútja bizonyítja, de nem párttag. Ilyen poszton és nagy felelősséggel hol maradt el?

— Sosem éreztem magam kívülállónak. Egyszer megsértettek, amikor 1946-ban az ifjúsági mozgalomban dolgoztam a fiatalok hevíületével. Karrierista... — mondták rám, pedig csak nekife-szülttem a hazám dolgainak. Akkor megfogadtam, hogy bizonyítanom kell. Embernek mindig az voltam, aki ma is vagyok és holnap sem leszek más. Talán sikerülni fog.

Lódi Ferenc

Újszentiván új boltot kér

Üzlet a cementraktárban — Korszerűbb megoldást!

Nyár végén szakértői vizsgálat alapján nyilvánították életveszélyessé Újszentiván nagyobbik boltját. Föltehető, hogy a vizes eszterendők áztatták át a régi épület falait, ezért kellett azonnal kirakodni belőlük.

A rendkívüli helyzet rendkívüli intézkedéseket sürgetett. A vegyesbolt áruát a falu szélén levő kis élelmiszerboltba költöztették, jobb híján ez az aprócska bolt szolgálta ki az egész községet. Átmeneti megoldást jelenthet csupán a mostani állapot is, most ugyanis az egykori cementraktárt alakították át vegyesboltvá. Bár rendbe hozták, ideiglenes földadata ellátására alkalmassá tették, új bolt építése elodázhatatlan.

A szövetkezet helybeli emberei és az ÁFÉSZ szövetkezet központja egyformán úgy számítanak, hogy a következő év végére az új üzletnek működni kellene. Szőregen azt hallottuk, a terveket már meg is rendelték, de a kivitelezéshez felsőbb szövetkezeti szervek anyagi támogatását is várják, éppen az elemi kárra hivatkozva.

Az elképzelések az anyagi fenntartások miatt még halványan körvonalazhatók csupán, annyi biztos, hogy az új épületben kellene helyet kapnia a hűsoltnak is. A falu lakossága mindenestre a mai ember igényéhez igazodó, korszerű üzletet vár, olyat, amelyik a Szegedre járók bevásárlási gondjait is enyhíteni tudja.

Igaz ugyan, hogy a község 900 dolgozó lakójából négyszáz Szegeden keresi kenyerét, nem megoldás mégsem, hogy bizonyos árucikkekkel Szegedről, vagy Szőregről „szatyoroznak” haza. Bizonyára a városi hűsoltok nagyon is zsúfolt, sorbanállós hétfői forgalma is elfogadható méretűre

csökkenne, ha a környező községekben javítanák az ellátást. A szövetkezet érdeke is azt kívánja, hogy a lakosság vásárlóerejének zömét lehetőleg helyben kössék le.

Többféle magyarázat terjed a faluban, miért van az, hogy tejet csak az egyik üzletben árulnak. Aki a falu széli kis boltban megveszi a cukrot, sőt, paprikát, tejért kénytelen a falu központjába menni. Egyik vélekedés úgy tudja, a tejipar nem hajlandó ide szállítani, mert nem főút mellett fekszik a bolt. Eppen a néhány hóna-

pos kényszerű összeköltözés bizonyította be, hogy bejárhatnak ide is a gépkocsik, ez a körülmény tehát tartósan nem foszthatja meg a környék lakóit alapvető élelmiszeri cikktől. Van olyan vélemény is, amely abban látja a hibát, hogy a szövetkezet nem rendel mindkét boltjába. Bárhogy is száll a labda, szívesen továbbítjuk az érdekeltek, a fogyasztók természetes kívánságát: áruljanak tejet a kisboltban is, addig is míg az új üzlet megépül, és természetesen azután is.

H. D.

Új óriás turbina

A Láng Gépgyár turbina-szerelő üzemében befejezéshez közeledik a Duna menti Hőerőmű részére készülő második 200 megawattos óriás turbina gyártása. Jelenleg a középnyomású forgórész turbinalapátjainak szerelésén dolgoznak és már hozzáálltak a nagyméretű alkatrészek összeállításának előkészítéséhez. A tervek szerint december végére elkészül a 283 tonna súlyú turbina.

